

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmann a přísedících JUDr. Marka Bodláka, JUDr. Michala Basíka, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. v neveřejném zasedání dne 16. 9. 2020 ve věci navrhovatelky: **ministryně spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněným: 1) **Mgr. et Mgr. Radka Pavlišová, státní zástupkyně, Okresní státní zastupitelství v Lounech**, se sídlem Pod nemocnicí 2380, Louny, zastoupená Pavlem Uhlem, advokátem se sídlem Kořenského 15, Praha 5, 2) **JUDr. Iveta Bollová, státní zástupkyně, Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Dlouhá 1, Ústí nad Labem, zastoupená JUDr. Vlastimilem Rampulou, advokátem se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státních zástupkyň ze dne 2. 10. 2019, o nároku na náhradu nákladů kárně obviněné 1) a 2) v souvislosti s kárným řízením,

t a k t o :

- I. Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, **je povinna zaplatit** kárně obviněné 1) náhradu nákladů v celkové výši **13 325 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, a to na její bankovní účet č. X.
- II. Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, **je povinna zaplatit** kárně obviněné 2) náhradu nákladů v celkové výši **29 261 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 17. 6. 2020, čj. 12 Ksz 7/2019 - 196, byly státní zástupkyně Mgr. et Mgr. Radka Pavlišová a JUDr. Iveta Bollová podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o kárném řízení“), zproštěny kárných návrhů ministryně spravedlnosti ze dne 2. 9. 2019, čj. MSP-4/2019-ODKA-KN/1 [kárně obviněná 1)], a ze stejného dne čj. MSP-5/2019-ODKA-KN/1

[kárně obviněná 2)]. V případě JUDr. Ivety Bollové bylo řízení zároveň částečně zastaveno podle § 14 písm. c) zákona o kárném řízení.

[2] Podle § 19 odst. 3 zákona o kárném řízení, *[j]estliže senát kárně obviněného zprostil podle odstavce 2, má kárně obviněný nárok vůči státu na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Senát rozhodne o tomto nároku ve svém rozhodnutí podle odstavce 2 nebo, je-li třeba provést další šetření, rozhodne o nároku kárně obviněného na náhradu nákladů samostatným rozhodnutím.*

[3] Se zřetelem k tomu, že při rozhodování o meritu věci neměl kárný senát podklady pro určení výše náhrady nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením, rozhodl o nároku samostatným rozhodnutím.

K výroku I.

[4] Kárně obviněnou 1) obhajoval advokát. K účelně vynaloženým nákladům tak patří výdaje právního zastoupení. Nejvyšší správní soud přiznal kárně obviněné 1) náhradu za celkem 5 úkonů právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“)], stanovisko ke kárnému návrhu [§ 11 odst. 1 písm. d) AT] a účast na jednání dne 17. 6. 2020, které trvalo 4 hodin a 43 minut (celkem 3 úkony dle § 11 odst. 1 písm. g) AT]. Za každý úkon právní služby náleží kárně obviněné 1) náhrada mimosmluvní odměny ve výši 1 500 Kč dle § 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 4. AT (obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, čj. 12 Ksz 4/2010-141, nebo ze dne 22. 10. 2019, čj. 12 Ksz 2/2019 - 101), která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 AT. Za jeden úkon právní služby proto náleží 1 800 Kč, celkem tedy 9 000 Kč.

[5] Součástí účelně vynaložených nákladů je i náhrada cestovních výdajů spojená s cestou ze sídla zástupce kárně obviněné 1) z Prahy do Brna a zpět (§ 13 odst. 5 AT) na jednání dne 17. 6. 2020. Zástupce kárně obviněné 1) soudu doložil kopie jízdních dokladů na jízdu vlakem v celkové výši 499 Kč. Dle § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 14 odst. 3 AT náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou na úkon v místě, které není sídlem zástupce, a která trvala přibližně 3 hodiny, v celkové výši 1 200 Kč ($2 \times 6 \times 100$ Kč). Během soudního jednání bylo uskutečněno několik přestávek v celkové délce 2 hodin a 49 minut. Od tohoto času je nutné odečíst proplacený čas za úkon účasti na jednání, který přesahuje samotné jednání (proplaceno bylo 6 hodin a jednání trvalo 4 hodiny a 43 minut). Celkem tedy 1 hodinu a 32 minut, za což zástupci kárně obviněné 1) náleží celkem 400 Kč jakožto náhrada za promeškaný čas.

[6] Zástupce kárně obviněné 1) soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náhrada zvyšuje o sazbu daně z přidané hodnoty (kromě jízdného, ve kterém je již DPH obsaženo). Účelně vynaložená náhrada se tak zvyšuje o 2 226 Kč [21 % z 10 600 Kč, viz § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů]. Celkem tedy 13 325 Kč (9 000 + 499 + 1 600 + 2 226).

[7] Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 27. 1. 2011, čj. 12 Ksz 4/2010 - 141, „[n]árok na náhradu nákladů podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, vzniká za stanovených podmínek proti státu; za stát (Českou republiku) jedná organizační složka státu - státní zastupitelství, jehož vedoucí podal návrh na zahájení kárného řízení (v případě, že by návrh podal ministr spravedlnosti, pak Ministerstvo spravedlnosti jako organizační složka státu).“

[8] V projednávané věci tedy za stát, vůči kterému má kárně obviněná 1) nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů, jedná a náhradu je povinno poskytnout Ministerstvo spravedlnosti, neboť návrh na zahájení kárného řízení podala vedoucí této organizační složky státu.

[9] S ohledem na výše uvedené kárný senát určil, že Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti je povinna zaplatit kárně obviněné 1) náhradu nákladů v celkové výši 13 325 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, a to na její bankovní účet č. X, jež uvedla v podání ze dne 18. 7. 2020.

K výroku II.

[10] Kárně obviněnou 2) rovněž obhajoval advokát. Nejvyšší správní soud přiznal kárně obviněné 2) náhradu za celkem 9 úkonů právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) AT], vyjádření ke kárnému návrhu [§ 11 odst. 1 písm. d) AT], nahlížení do spisu v délce 2 hodiny a 40 minut [celkem 2 úkony analogicky dle § 11 odst. 1 písm. f) AT], účast na jednání dne 17. 6. 2020, které trvalo 4 hodin a 43 minut [celkem 3 úkony dle § 11 odst. 1 písm. g) AT] a dvě porady v délce přesahující jednu hodinu ze dne 29. 11. 2019 a 12. 6. 2020 [dva úkony dle § 11 odst. 1 písm. c) AT]. Nejvyšší správní soud nepřiznal požadovaný úkon spočívající v písemném upřesnění důvodů, pro které kárně obviněná 2) navrhovala provedení určitých důkazů, jelikož tímto přípisem pouze odstraňovala nejasnosti vzešlé z jejího vyjádření ke kárnému návrhu. Za každý úkon právní služby náleží kárně obviněné 2) mimosmluvní odměna ve výši 1 500 Kč dle § 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 4. AT (obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, čj. 12 Ksz 4/2010 - 141, nebo ze dne 22. 10. 2019, čj. 12 Ksz 2/2019-101), která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 AT. Za jeden úkon právní služby proto náleží 1 800 Kč, celkem tedy 16 200 Kč.

[11] Součástí účelně vynaložených nákladů je i náhrada cestovních výdajů spojená s cestou ze sídla zástupce kárně obviněné 2) z Prahy do Brna a zpět (§ 13 odst. 5 AT) k nahlédnutí do spisu dne 15. 5. 2020 a na jednání dne 17. 6. 2020. Vzdálenost sídla zástupce kárně obviněné 2) a Nejvyššího správního soudu je 206 km a jízda trvá zhruba 2 hodiny a 30 minut. Podle § 157 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, náleží za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu. Základní náhrada činí 4,20 Kč za 1 km jízdy [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 358/2019 Sb.]. Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu se určí dle průměrné ceny motorové nafty 31,80 Kč dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 358/2019 Sb. a kombinované spotřeby určená z údajů

technického průkazu, která je 8,1 l na 100 km. Náhrada cestovních výdajů činí celkem 5 583 Kč ($4,20 \times 4 \times 206 + 31,80 \times 4 \times 206 \times 0,081 \doteq 5\,583$). Dle § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 14 odst. 3 AT náleží náhrada za promeškaný čas strávený cestou na úkon v místě, které není sídlem zástupce, v celkové výši 2 000 Kč ($4 \times 5 \times 100$ Kč). Během soudního jednání bylo uskutečněno několik přestávek v celkové délce 2 hodin a 49 minut. Od tohoto času je nutné odečíst proplacený čas za úkon účasti na jednání, který přesahuje samotné jednání (proplaceno bylo 6 hodin a jednání trvalo 4 hodiny a 43 minut). Celkem tedy 1 hodinu a 32 minut, za což zástupci kárně obviněné 2) náleží celkem 400 Kč jakožto náhrada za promeškaný čas.

[12] Zástupce kárně obviněné 2) soudu doložil, že společnost, ve které vykonává advokacii, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náhrada zvyšuje o sazbu daně z přidané hodnoty. Účelně vynaložená náhrada se tak zvyšuje o 5 078 Kč [21 % z 24 183 Kč, viz § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů]. Celkem tedy 29 261 Kč ($16\,200 + 5\,583 + 2\,400 + 5\,078$).

[13] V projednávané věci za stát, vůči kterému má kárně obviněná 2) nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů, jedná a náhradu je povinno poskytnout Ministerstvo spravedlnosti, neboť návrh na zahájení kárného řízení podala vedoucí této organizační složky státu. S ohledem na výše uvedené kárný senát určil, že Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, je povinna zaplatit kárně obviněné 2) náhradu nákladů v celkové výši 29 261 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 16. září 2020

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců